

UZASADNIENIE

K. G. została oskarżona o to, że podała nieprawdę w złożonej w dniu 29.08.2013 roku w Urzędzie Skarbowym w B. korekcie zeznania podatkowego(...) za 2010 rok, czym naraziła na uszczuplenie w podatku dochodowym w kwocie 412.817 złotych przez zaniżenie podatku należnego do wpłaty z działalności w zakresie skupu i sprzedaży złomu, z prowadzonej przez siebie działalności P.W. (...), w miejscowości L., ul. (...), poprzez zawyżenie kosztów wskutek rozliczenia zakupu towarów handlowych (złomu) udokumentowanych fakturami VAT wystawionymi przez firmy: (...) Spółka z o.o. z siedzibą w G., ul. (...) (NIP (...)) oraz (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W., ul. (...), lok. (...) (NIP: (...)), które to faktury VAT nie odzwierciedlały rzeczywistych transakcji handlowych oraz poprzez zawyżenie kosztów z tytułu zakupu od firmy (...) Spółka z o.o. w upadłości likwidacyjnej, z siedzibą w Ż., ul. (...), gmina K. (NIP: (...)) dwóch sztuk kotłów parowych bez udokumentowania transakcji zakupu, czym naruszyła przepisy art. 22 ust. 1 i ust. 4, art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 1 kks.

Sąd Rejonowy w Belchatowie wyrokiem z dnia 04 grudnia 2017 roku w sprawie II K 494/17 uznał oskarżoną za winną dokonania zarzucanego jej czynu wypełniającego dyspozycję art. 56 § 1 kks i na podstawie art. 56 § 1 kks w związku z art. 23 § 1 i § 3 kks wymierzył jej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 80 złotych;

- na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 69§1 i §2 kk w związku z art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 1 roku;

- na podstawie art. 20§ 2 kks w związku z art. 72§1 pkt 1 kk zobowiązał oskarżoną do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby w odstępach co 3 miesiące;

- na podstawie art. 20 § 2 kks w związku z art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny

zaliczył okres zatrzymania w dniu 14.10.2016 roku od godziny 07.50 do godziny 09.10 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny;

- na podstawie art. 34§ 2 i § 4 kks orzekł wobec oskarżonej środek kamy w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na handlu złomem przez okres 1 roku;

- zasądził od oskarżonej 1780 złotych tytułem opłaty i 303,35 złotych tytułem zwrotu wydatków.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w B. w zakresie rozstrzygnięcia o karze.

Apelacja wywiedziona z podstawy prawnej art. 438 pkt 4 kpk zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi rażącą niewspółmierność orzeczonej kary grzywny w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przestępstwa skarbowego jakiego dokonała oskarżona oraz w relacji do celów jakie kara grzywny winna spełnić w zakresie prewencji szczególnej i społecznego oddziaływania.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonej części, poprzez zaostrzenie orzeczonej wobec oskarżonej K. G. kary grzywny do kwoty 100.000 zł tj. 500 stawek x 200 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 12§2 kks, sąd wymierza karę, środek karny lub inny środek według swego uznania, w granicach przewidzianych przez kodeks bacząc, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają one osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na kanwie przedmiotowej sprawy, orzeczona przez Sąd Rejonowy w Bełchatowie kara grzywny mieści się w granicach wyznaczonych przez dyrektywy z art. 12 § 1 i 2 kks, art. 23 § 1 i 3 kks, 13§1 kk. Wymierzając oskarżonej sankcję karną sąd pierwszej instancji trafnie ocenił stopień zawinienia i społeczną szkodliwość popełnionego czynu. Kara 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 80 złotych, w należyty sposób uwzględnia okoliczności związane zarówno z osobą oskarżonej, jak i okoliczności modalne czynu.

Uszczuplona przez oskarżoną kwota podatku dochodowego w wysokości 412817 złotych, stosownie do definicji ustawowej nie mieścił się ani w desygnacie nazwy małej wartości tj. takiej, która w chwili czynu nie przekraczała dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia (art. 53 § 14 kks), ani nie jest dużą wartością w rozumieniu ustawy karnej skarbowej, w myśl której, dużą wartością jest to wartość która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza pięćsetkrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia(art. 53 § 15 kks). W tej sytuacji niemożliwym było zastosowanie wobec oskarżonej nadzwyczajnego obostrzenia kary, gdyż stosownie do treści art. 37§1 pkt 1, wskazana instytucja dotyczy stanów faktycznych, w których wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża.

Stosownie do uregulowania art. 23 § 3 kks Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił wysokość stawki dziennej grzywny biorąc pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe. Organ wymiaru sprawiedliwości przy jej ustaleniu nie mógł pominąć ciężkiej sytuacji materialnej oskarżonej. K. G. aktualnie nie pracuje i nie posiada żadnego majątku, ponadto ma na utrzymaniu wraz z mężem dwójkę dzieci. Oceniając powyższe okoliczności, sąd pierwszej instancji doszedł do słusznego przekonania, iż nie przemawiają one za nałożeniem na oskarżoną znaczącego obciążenia finansowego w wyższej kwocie. Należało mieć na uwadze także okoliczność tego rodzaju, iż oskarżona nie była karana za przestępstwa skarbowe, co również pozwoliło na konstatację, iż wymiar grzywny w wysokości 100 stawek dziennych w dostatecznym stopniu spełni swe cele w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Wymierzona oskarżonej kara grzywny 100 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 80 złotych, orzeczona łącznie z karą 6 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszoną na okres jednego roku próby, nie nosi cech rażącej niewspółmierności. Tak ukształtowany zakres sankcji karnej uwzględniła w sposób kompleksowy okoliczności czynu, jak również właściwości i warunki osobiste oskarżonej, a tym samym spełnia swe cele w zakresie prewencji indywidualnej oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara grzywny nie musi być przecież tożsama tudzież zbliżona do kwoty należności publicznoprawnej, narażonej przez oskarżoną na uszczuplenie. Wymierzona sankcja karna ma odpowiadać dyrektywom wymiaru kary grzywny i uwzględniać sytuację osobistą i majątkową sprawcy tj. stanowić dla niego realną dolegliwość. Orzeczone wobec K. G. kary, mają na celu spowodować nie tylko niedogodność o charakterze materialnym, ale przede wszystkim wywołać u niej subiektywne przekonanie o konieczności zmiany postawy na tę prawnie pożądaną tj. na zgodną z obowiązującym porządkiem prawnym. Zastosowanie instytucji probacyjnej w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozwoli na weryfikację postawy oskarżonej co więcej, będzie determinować do uczynienia zadość orzeczonemu obowiązkowi probacyjnemu w postaci informowania kuratora o przebiegu okresu próby oraz stosowania się do orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na handlu złodem pod rygorem zarządzenia wykonania kary w razie negatywnego przebiegu okresu próby.

Sąd Okręgowy, mając na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonej, zwolnił ją od wydatków za postępowanie odwoławcze.

SSA w SO Andrzej Szawel